

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

8. Vtrùm Chrisma debeat singulis aniis renovari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

ARTICULUS VIII.

Virum Chrisma debeat singulis annis renovari.

HÆc quæstio potest intelligi vel de necessitate præcepti tantum, vel de necessitate essentialis, ita ut invalidè conferretur Sacramentum Confirmationis Chrismate veteri

Pro quo opus est examinare quidnam de innovatione Chrsinatis ab Ecclesia decretum inveniatur. Citatur ab aliquibus c. *Presbyteri* de Consecr. & sequens c. *omni tempore*, sed in illis decretis nihil aliud habetur, quam quod Presbyteri sive Pastores debeant ante Paschæ solemnitatem Chrisma petere, nullâ factâ mentione quòd hoc facere debeant singulis annis: nisi in Conc. Carthag 4. c. 36. ubi sic habetur: *Presbyteri qui per Diœceses Ecclesias regunt, non à quibuslibet Episcopis, sed à suis, nec per juniorem Clericum, sed omni anno, aut per seipsos, aut per illum qui sacrarium tenet, ante Pascha solemnitatem Chrisma petant.*

Clarissimè autem hoc expressit Fabianus Papa in 2. Epistola ad Episcopos Orientales quæ videri potest apud Carrança in Summa

Conciliorum pag. 18. & refertur c. *litteris vestris* dist. 3. de consecr. *Litteris vestris inter cetera insertum invenimus, quosdam religionis vestra Episcopos, à vestro nostroque ordine discrepare, & non per singulos annos in Coena Domini Chrisma conficere. Errant verò qui talia excogitant, & mente vesanâ potius quam rectâ sentientes, hoc facere audent, sicut enim ipsius diei solemnitas per singulos annos est celebranda, ita ipsius S. Chrismatis confectio per singulos annos est agenda, & de anno in annum renovanda, & fidelibus est tradenda, quia novum Sacramentum est, & per singulos annos in jam dicta die innovandum, & vetus in Sanctis Ecclesiis est cremandum: ista à Sanctis Apostolis & successoribus eorum accepimus, & vobis tenenda mandamus. Ex quibus ut certum habemus, illam innovationem esse saltem de præcepto; ac proinde mortaliter peccaret, qui extra casum necessitatis veteri Chrismate uteretur.*

Nihilominus non est de necessitate essentiae hujus Sacramenti. Tum quia hoc valde accidentale & extrinsecum est Chrismati, quod sit vetus plurium annorum, aut unius tantum anni: cum per hoc non perdat suam benedictionem seu consecrationem; res enim semel consecrata, manet sacra, quamdiu non corrumpitur.

Tum etiam quia Concil. Florentinum assignans materiam Confirmationis, tantum dicit

dicit quod n
fectum

Ex v
tur, d

Nec di

libus p

esse de

si novu

ti Rep

quod a

discrep

cessitas

sine pe

Vide

tum: r

non pe

Sed

Epistol

ubi su

quod n

perire.

erraren

sentire

Nih

in quib

vel pe

tur in

beri p

Episco

solum

dicit quod sit Chrisma, nihil determinando quod novum debeat esse, eodem anno confectum.

Ex verbis etiam Fabiani Papæ hoc colligitur, dum dicit: *Et vobis tenenda mandamus.* Nec dicit illos qui ab illis Episcopis Orientalibus per vetus Chrisma erant confirmati, esse denuò confirmandos, quod fieri debuisset, si novum Chrisma esset de essentiâ Sacramenti. Reprehendit autem solùm illos Episcopos, quod ab ordine seu consuetudine Ecclesiæ discrepant. Superest videre quænam sit necessitas, in quâ licitum sit uti veteri Chrismate sine peccato.

Videtur autem quod hoc numquam sit licitum: si enim aliqua esset necessitas, esset quia non posset singulis annis balsamum haberi.

Sed hoc non sufficere colligi potest ex illâ Epistolâ Fabiani, quia (ut refert Carranza ubi sup.) illi Episcopi per hoc se excusabant quod non possent singulis annis balsamum reperire. Et nihilominus Papa illos arguit quod errarent, & vesanâ mente potius quàm rectâ sentirent.

Nihilominus judico illis locis remotissimis in quibus vel deficit Chrisma consecratum, vel per infideles ablatum est, aut non invenitur in aliquo casu balsamum, nec aliunde haberi potest longo tempore: licitè posse uti Episcopum veteri Chrismate, ratio est: quia solum obstaret præceptum Ecclesiæ, quod in

casu gravissimæ necessitatis non obligat, uti nec alia ejus præcepta. Nec refert quod Sacramentum Confirmationis non sit de necessitate mediæ ad salutem: Quia ut supra diximus in locis ubi degunt Catholici inter hæreticos aut alios infideles, est valde necessarium pro firmitate in fide. Qui casus fortè non erat in illis partibus Orientalibus de quibus Fabianus Papa agebat. Aut erat negligentia illorum Episcoporum, quod suo tempore balsamum non procurarent.

Utrùm autem balsamum pertineat ad essentiam materiæ hujus Sacramenti, multi negant, videlicet Cajet. 3. p. q. 72. a. 2. Et Soto in 4. dist. 7. q. 1. a. 2. Victoria de Confirmatione n. 41. Estius in 4. dist. 7. §. 8. Et multi alii quos citat & sequitur Verricelli de Apost. Miss. q. 127. a. 8. ubi latè hoc tractat, unde tam propter tot Doctorum auctoritatem, quàm propter rationes quas afferunt, hoc est probabile. Probabilior tamen & tutior est contraria, quæ conformis est S. Th. 4. contra gent. cap. 60. & in 4. dist. 7. q. 1. a. 2. quæst. 2. Et 3. p. q. 72. a. 2. Et est Paludani in 4. dist. 7. q. 1. a. 2. Bellarmini, Suarez, Petri Soto lect. 2 de Confirm. Silvii 3. p. q. 72. a. 2. Nugnus ibid. a. 3. Et Ledesma. Quorum potissimum fundamentum est in Conc. Florent ubi expressè pro materiâ Confirmationis ponitur Chrisma confectum ex oleo, quod nitorem significat conscientiæ, &

bal.

balsam
Sic eti
confect
miter a

Quis

Sup
stru
teriæ hu
Quæ est
a. 3. u
aliquæ r
secratic
Extrem
Baptism
Et ad h
ab ipso
clesiâ p
constat
hoc un
Ager
lationis
quod or
dubitar
mas 3.

balsamo quod odorem significat bonæ famæ. Sic etiam habetur in Catechismo Romano confecto ex ordinatione Pontificis, conformiter ad Conc. Tridentinum.

ARTICULUS IX.

Quis sit Minister Sacramenti Confirmationis.

Supponimus contra Cajetanum, Ministrum consecrationis Chrismatis seu materiæ hujus Sacramenti, solum Episcopum esse. Quæ est expressa sententia S. Thomæ 3. p. q. 72. a. 3. ubi postquam pulchrè docuerat, cur aliquæ materiæ Sacramentorum requirant consecrationem, videlicet Confirmationis & Extremæ Unctionis & non aliorum videlicet Baptismi & Eucharistiæ; Ad 3. expressè dicit. *Et ad hoc materia Sacramenti consecratur, vel ab ipso Christo, vel ab Episcopo qui gerit in Ecclesiâ personam Christi.* Et ulterius inde hoc constat, quod non legatur quod Ecclesia in hoc unquam dispensaverit.

Agendum est igitur solum de Ministro collationis hujus Sacramenti. Certum autem est, quod ordinarius Minister sit Episcopus de quo dubitari non potest. Quod ostendit S. Thomas 3. p. q. 72. a. 11. ex Eusebio Papa c. *manus*